

אין הכסף מודד את מדות התרחק
כדי ידוע: זה גוף ולו סוף רק אם
הנו תיקף;
אבל מרחקים לא מדודים יען אין להם סוף
כי הם ממש קים — הוא משיג ומקיף
ואף את הגוף שאילו הוא שואף
שבו דם ברוך,
אין מודדו במאזני שמסות וירחים...

וזו מקביל לאהיה; ולבי חקת
מות ואיכים —
אורי צבי גרינברג;
אדם מרחוקי שמעתי

ימי הביניים האפלים, בימי השלטון המוח
לט של הרות ושאר הרעות הקדומות,
במעט נמצא מילוסוף או תיאולוג — וב'
ימים ההם זה כמעט התייחד — אשר לא עסק
בהוכחות... לא אכן יש אלהים? עד אשר
בא קאנט. את אלהים אמנם לא שלל, אבל ערער
קצת את הוכחותיו שבבות השכל. מאז כמעט
ושבת המופת התיאולוגי, שבת וינס, ש
שמעו שבת ממלכת המוח ונטס לתוך המשפ
ושם הוא יושב כל כך עמוק ויאתו; שאפילו
הקאנט של הנפש, פרויד, אין בכוחו להשיבתי.

וחבלי נוסף על כל המקרקיע עבריהם על
תולדות הדתות; לא נמצא עדיין חכם או משורר
גדול (לא חוקר מכובד כי זה נרשם לתיאורק)
אשר יכתוב את תולדות אלהים בעולם. הוא עלול
להגיע בקרח האחרון לתוצאה מפתיעה ביותר —
תוא:

בעוד אשר — כאמור — בימי הביניים ה'
אפלים, בימי השלטון המוחלט של הדתות ושאר
האמונות הארמוניות, עסקו ההוגים המוכחות
ביש אלהים, קראו מציג היום, בפינה החרושים
הנאודים, בימי השלטון המוחלט של השכל
המודע, בימי הפכיות המתקדמות ביותר,
מוחות המתניעים לתוכיה... כי אין אלהים.

וזה מורד למי וחשד במקצה. ואשר לאמר
על דרך הפרדוקס: נראים הברורים שבכל זאת
אם שר כמחאן מלא בעניין בימי הביניים, פי
מה זה מחאן מצא לנכון כל הפילוסופים
שבימים ההם — כולל הפילוסופים, כל הפילי-
סופים הרומים שלנו, עדידה רמפים ואחרים,

— למלא ספרים בהוכחותיהן שהן ישו? והם
אין זה מורה על ספק כלשהו? על צורך לכסס

”לא אלה, לא מלאך, לא מלאך”

אם הבטתון בקיומו? האם לא היינו מצפים
שהאופוזיציה להוד מלכת האלהות בעולם,
שמעיו קולה, תוכית את אפסותיה, אבותיה
הנהגה אין כמעט זכר לך. מסתבר שבחנאי ימי
הביניים האפלים, שלטון דקטאטורי של הכנסיות
כולן, הקולות הספקניים היו במחתרת אבל מער
לחם הערישה ועל כן הוצרכו דוברי הרות
להוכיח את קולם של האלים במוכות ברות
המוכות קבע והאכות מילואים והוכחות הדומה,
ואין המינוח המיליטאריסטי היה כא מחון שרר
רות או נפש מיליטאנטית, כי אם כדומי למערכות
מלחמה בשהו הוכחות של הימים ההם, שאף
שמות תיכורים ומסורות, בצורות ובהירות, הם
המשי בו, מינחה לוחם.

ולא נעמד כן על השמחה הפאטרוניסית של
חצרנותו, כן כן שרומיה היא היא שכבשת את
החלל. הוא מכרזו בפשטות (בפרק הראשון)
שעד כה לא נשלח האדם אל החלל כי הישג
זה לא היה בגדר אפשרות בטרם יבצע אותו השג
האינטראגנציונלי.

תהא אין פי ספק עוד מכובן שבבית הלמן
בקיימקאנאוורל, באמת שלט הקומניסטי המוס'
הזה, כדעת המקארתיים, שאילמל כל כיוצא ה' ל'
הגיעו לחלל, וכן מקביל על הדעת שאכן הונג
רונברגים חפים מפשע היו, לא את סודות המדע
המאריקאי גילו לקומניסטים, כי אם להפך, הם
שיגלו את סוד הקליעה לחלל, סוד היבולוציות
המכניסית, לאנשי המדע הפסיסטיסטי.

ואף על פי כן קיים “הברלי” גדול בין
טעמי הטיה לחלל של אחד: ריאקציונר השך
ובין טעמי טיחה של מהסכן. הם המאריקאי
להלל, אנשי כנסת מאמינים, בעולות לשם
המרומונים, שכחו, מפשע שכחו את הוישג במור
אדם. משום מה נעלם כנראה אלהים מתודעתם.
אין להן כן חנף הקומניסטי מנוסח החסדיך של
חצרניסטיסטי.

ואם תשאל, כיצד אפשר להוכיח באופן
פסיולוגי שאלהים איננו? לא נענין.
משום ביותר. הקוסמוגואיסם הסובייטיים חר'
כיותר. הם עלו למרומונים ולא פצאו אותו את
האליהם.

מת ד"ר ישראל אלדד

שמה ידוע תא החלל את... המלאכים
(ארכיטקטורן העליון וזי אין הימל די מלאכים...)
ואחריו בא כמורה לבוש קאפאטא, תי"א
שוארצער שטשן” (כצל שחור) הרב “ראש
בכתבי שלא ש עדיין לא, על דעת האקוסטי
העכברת שבירושלים” המציף את הטיס
ש”שילעס” (שאלות), כיצד זה אפשר היה שם
בחלל לקיים צמות יהות, כאשר שם הכל שורר,
מה אם כן היה על החלל של סליה, ובאשר על
היהת ארבעה עשר יום — לילה, מה היה על
הלבה? וכיצד אפשר היה על היהת לחוש את

ולכל השאלות והתחזים האלה ישנה תשובה
גיבצת אמת והיא מלאת תהות, שכמות ותוא
לא ידעו לא גלילי, לא קופרניקוס ולא קולומב'
בזו. ורבים סימני הקריאה המעידים עליה:

אין דעם הימל ארבעת אלע רואיסטאנציעס
זי די קאסטאנאונס, דאפטינן זיכער:
— ס'איז ניסע אין הימל פון קיין נאס קיין
זיכער זיין

ובלשון קודש של קידוש החדש שלו:
בשמים פועלות כל תהות: היראדיו והם הקוס'
מונאטיס, מוחזים בודאית: אין בשמים
זכר לאלהים!

ואין אחרים בלשון לא-קודש שלו חיים?
ובנעני גומני?
הוא לגבי הכיצד? כיצד מוכיחים באופן
פסיולוגי שאין אלהים. אך איתנו מעניינת יותר

השאלה “למה?”
למה זה מתאום דרושה הוכחה חותכת
אשר כמות? למה זה צורך לצלול למעמקי סוד
פילוסופיות כמות? ולכפי היות והגינות מיה
לאים כל כך, כדי לצוף בקריאת נצחון, משם
במחיתה מתחלל על היבשת: אין אלהים? וכי
מה זה ברוסיה בכלל וזו היהודית בפרט מהורה
בה, ומי זה כומר בדת הכפירה היליה? והרי
התיאולוגי הלה לא נועד בשביל אותו החרד
השחור, בשביל הרב או בשביל שרדי החרד
המטוס, בשביל איוו מחתרת הית? או שבטא...
שמה ישנה איוו מחתרת הית והיא כנסתות

ואף פי אפשר להניח שלבני מיתודים הם

”לא אלה, לא מלאך, לא מלאך”

עצמן, בנפשות צעירים וקא שעליהם נאבק
השור לשכונע? וישכונע?
מיוש הנחונן של הערענליס הוא עזות לךך
פי אכן ישנה והיא כנראה עמוקה מאוד, מפל
פיקוס הבהה יותר עמוקה בכיסופיה וארציה
ואף הגיונותיה מאשר הוכחותיו הגיצנות של
התיאולוג הערענעליס.

מעשה שהוא משמ חוק לכל משמר כוח.
אלהים אמנם איננו — כפי שהוכיחו באטארין
והרענליס, אך השטן קואי ישנו, ואלה שליו
היו, אנטיכריסט נעשה לקונטרריבולוציונר ארטיב
המולדת.

יודאש (יהודה איש קריות מוכר דם הבראש)
ושיילק (מספסר דרמיסכסיפס) הן שתי הממוגות
ה”אנטיכריסטיות” עילית הטרופאים
היא המשך ליודאש, משפטי הספסרים הא
המשך לשיילק.

וגם אם לא מעשה מרוסוקציות כאן, פי אם
פעמי ספסרות כלכליים ממש, והיודים, כמעט
ברוך “הסכע”, הטבע הסוציולוגי של מנושלי
מעמד, לא לקשיקוים ושל מורשת מסהית עתי'
קה רב חלקם בהם, הרי דרך הפרסום והרעפסת
אקדמית המעשים בבתי כנסת, מוכיחה ללא
צל של ספק מאין מבחינה נפשית ולאן מבחינה
מדינית-פנימית, נרשבת רוח עזה זו, גם מעבר
לעובדה שהיה המוצענית היא כינים המינה החד'
זה בעולם הברית למוות עבריניים כל כליים.

גם בני הגלים הקודמים של האנטישמיות
הסובייטית, לא דובר בליווי כיהודים, אם תמיד
הובלס הברב, בליווי הראשון במלחמה סברוצקיים
ובסאריונום, מערילי לנינוים. הגל השני עילית
הרופאים מערילי סטאלין, ועתה השלישי: יהודים
מערילי הכלכלה. ומדי פעם מופיעים גם שמות אחר'
דום של “מברוניס”, של כהם לא יהודים. אם לשם
המחאת הבהות הראשית, אם כדי להצביע על
כך שהשטן היהודי מפסה ומדחף נפשית ונצונית
המימית? בלשון השטנה הנוצרית, או ארטיב
העם היהודי הקונטרריבולוציונר מצליח בקרואים

העם היהודי הקונטרריבולוציונר מצליח בקרואים

עונו להרדח בנים נאמנים ותמימים”. והרי השאכ'
לוהה הכלתני-מפורשת אך קיימת ופועלת בהתנהגו'
ותמיד עוד נמצאים שונים או שלשה שמות הר'
דיים המופיעים בעצם גאות הרדיפות, במקביל
אחרות הסיינויות. ורק לשוא כמובן מתחמק
איללה הארנבורג הברוב באחיו הסופרים היהודים
להיתחם, שלא לדעת, מרוע השואר בחיים כעת
הטבח...

ואולי אי-ישם החליט מישרו לפעול על דרך
זו פעולה נגדית “באביארי” של יבוסונקו?
במשריון או אפשר בעת המפשה, אך כפקיעין
אפשר צורך, ומה עוד שניתן על נקלה, לנצל
את עובדת קיומו של שוק שחור וספסרות וחלק
היהודים בהם.

לא הם אינם “קודשים” יהודים אלה הגיונים
על ספסרות ומגמה פטרטים אינו על “כבוש
השם”, אך המגמה הכוללת ומובלסת במכון,
פי יהודים הם היא המעלה אותם. מבלי
שבאופן אישי יהיו זכאים לכך, לגדר היהדות
הנרדס, לא קרבות שנתאיישראל, באשר
שבכל הנוכחי אין המשטר הסובייטי יכול
לקשש למחמה על יודאש-טרופיקו או על רוסאים
מועיליים, ומשום מה — מאריך — מוכרזים
לתת מבד למחתרת הנפשית האנטישמית הארי'
דה והיה זה המצאצ והמבטי.

כבר זאת: גם אי ריכו הספסרים היהודים
במדינתם מהנה וכמהנה, גם אם היה האחוז שלהם
בגוה ביותר. לעולם, לעולם לא יגיעו אל כמות
ולא באיכות, לא יחסית ולא מוחלטת לאותה
הרומה, הרומה מחשבה ותרופת מעשה, הרומה
בצל ותרומה ומ. הרומה תיאוריה ותורפת ביצוע
הנהגות והתקפה עצמית שחם העם ה'
היהודי לקמוניסטים שם מרוסיה ובכל
מקום אחר.

אלא שהכללת השמחת היהודיים של הוג'
ועשי המהפכה הקומניסטיסטי, זה לא עניין כשר
ביל המשטר הסובייטי. את זאת הם מאריים
לאנטישמיות שבמחנה הקאפיטליסטי, ריאקציוני,
זה האנטי-סמי של האי-סטרואיזציונלי
האנטי-סמי זה האינטרנאציונל היהודי האמיתי.

אין אלהים: מכריזים ומרועלים ומרדף תי'ם
הרופיה.
אל דאגה, שם גם מברוניס ומרועלים ומרדף תי'ם
פלי הרקן, אין אנטישמיות!